

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3195/2549

นางบุญมี ฉันทประทีป

โจทก์

นายมานพ พันธุ์ศรีเพ็ชร กับพวก

จำเลย

พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/12(4), 90/62

คดีนี้โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยที่ 2 ในฐานะนายจ้างของจำเลยที่ 1 ให้รับผิดชอบร่วมกับจำเลยที่ 1 ในมูลหนี้ละเมิดซึ่งเกิดเหตุเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2545 ส่วนศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 2 และตั้งผู้บริหารแผนเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2543 และต่อมาศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้บริหารแผนชั่วคราวเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2546 ดังนี้ เมื่อหนี้คดีนี้อันเกิดจากมูลละเมิดเกิดขึ้นหลังจากที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 2 และแผนฟื้นฟูกิจการมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โจทก์ย่อมมีสิทธิฟ้องร้องจำเลยที่ 2 ลูกหนี้เป็นคดีแพ่งต่อศาลชั้นต้นที่มีเขตอำนาจได้โดยไม่ต้องขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตาม พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 90/62 และไม่ต้องห้ามมิให้ฟ้องจำเลยที่ 2 ตาม พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 90/12 (4)

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าเสียหายจำนวน 362,096.65 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 337,028.15 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่โจทก์

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีได้รับความปรากฏตามหนังสือรับรองทำคำฟ้องว่า
จำเลยที่ 2 อยู่ระหว่างการฟื้นฟูปฏิบัติการตามคำสั่งศาลล้มละลายกลางจึงต้องตามมาตรา 90/12 (4)
แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 ที่ห้ามมิให้ฟ้องจำเลยที่ 2 เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สิน
จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องสำหรับจำเลยที่ 2 คงรับฟ้องเฉพาะจำเลยที่ 1

โจทก์อุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาล
ชั้นต้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 223 ทวิ

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “คดี มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้อง
จำเลยที่ 2 ต่อศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยที่ 2 ในฐานะนายจ้างของจำเลย
ที่ 1 ให้รับผิดร่วมกับจำเลยที่ 1 ในมูลหนี้ละเมิดซึ่งเกิดเหตุเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2545 ส่วน
ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการจำเลยที่ 2 และตั้งผู้บริหารแผนเมื่อ
วันที่ 15 ธันวาคม 2543 และต่อมาศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็น
ผู้บริหาร แผนชั่วคราวเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2546 ดังนี้ เมื่อหนี้คดีนี้อันเกิดจากมูลละเมิดเกิดขึ้น
หลังจากที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 2 และแผน
ฟื้นฟูกิจการมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โจทก์ย่อมมีสิทธิฟ้องร้องจำเลยที่ 2 ลูกหนี้เป็นคดีแพ่ง
ต่อศาลชั้นต้นที่มีเขตอำนาจได้โดยไม่ต้องขอรับชำระหนี้ใน การฟื้นฟูปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/62 และไม่ต้องห้ามมิให้ฟ้องจำเลยที่ 2 ตาม
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2543 มาตรา 90/12 (4) อุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น”

พิพากษากลับว่า ให้ศาลชั้นต้นรับฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ไว้พิจารณาพิพากษาตาม
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/62

(บุญรอด ต้นประเสริฐ - สมชัย จึงประเสริฐ - ชัยลิต ละเอียด)